

תת"ע 434/08/19 - מדינת ישראל נגד אסדי ראפת

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 434-08-19 מדינת ישראל נ' אסדי ראפת
תיק חיצוני: 11151150064

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אסדי ראפת

החלטה

בפניי בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום ברשימת עדי התביעה.

במסגרת דיון הקראה שהתקיים ביום 31.5.21 כפר הנאשם, באמצעות בא-כוחו, בעובדות כתב האישום ובין היתר כפר ב"פרטי הרכב" המופיעים בכתב האישום.

בתגובה לכפירת הנאשם, ביקש התובע לתקן את כתב האישום ולהוסיף לרשימת עדי התביעה עותק מתיק בית המשפט שמספרו 2278-04-20 וזאת על מנת להוכיח כי הנאשם כבר עשה שימוש ברכב המדובר.

ב"כ הנאשם מסר כי יגיב לבקשה תוך 30 ימים וזאת לאחר שיגבש את עמדתו ויעיין בתיק בית המשפט הנ"ל שנמסר לעיונו, במעמד הדיון. במקביל ציין, כבר באותה עת, כי הנאשם מתנגד לבקשה משום שיש בה כדי חשיפת עברו של הנאשם.

הנאשם, עו"ד בעצמו, הגיב לבקשה ביום 26.7.21 (לאחר שניתנה לו ארכה, לבקשתו). בתגובתו טוען הנאשם כי הבקשה הינה בבחינת השלמת חקירה אסורה, שלא קיבלה אישור בנדרש ויש בה כדי לקפח את הגנתו. עוד הוסיף וטען שיש בראיה כדי לחשוף את בית המשפט לעברו של נאשם, דבר שאינו מקובל ואינו ראוי.

דיון והכרעה

לאחר עיון ושקילה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

מבלי לקבוע מסמרות, סבורני כי לא ניתן לקבוע בשלב זה כי המדובר בהשלמת חקירה, לא כל שכן השלמת חקירה אסורה. לטעמי הסעד הנכון, אם אכן יתברר כי יש המדובר בראיה שהינה פרי השלמת חקירה אסורה, הפוגעת בהוגנות ההליך, הינו פסילת הראיה ולא מניעת תיקון כתב האישום. טענותיו של הנאשם בעניין זה שמורות לו ויתבררו במהלך הדיון בתיק ולאחר שיקבלו את מענה המאשימה ניתן יהא להחליט בהן.

באשר לטענתו השנייה של הנאשם, הנוגעת לחשיפה אסורה של עברו, הרי שלאחר שבחנתי את הטענה ואת הפסיקה הנוהגת, הגעתי למסקנה כי הצגת הראיה (בכפוף כאמור לשמיעה והכרעה בטענות הנאשם השמורות לו, כאמור לעיל), נכנסת לתוך אחד החריגים המתירים חשיפת עברו של נאשם.

באופן כללי יש לציין, כי חשיפה של עברו של הנאשם בפני בית המשפט עוד בטרם הכרעת הדין אינה מותרת, שכן עשויה היא ליצור אצל בית המשפט דעה מוקדמת בנוגע לנאשם:

"אכן, כלל הוא כי התביעה אינה רשאית להציג ראיות בדבר עבר פלילי בשלב בירור משפטו של נאשם. ביסודו של הכלל עומד החשש שמא הצגת מידע מסוג זה תיצור דעה קדומה שלילית של בית המשפט כלפי הנאשם על-ידי הצבעה על נטייתו העבריינית (ראו, קדמי, בעמ' 610; ע"פ 470/83 מורי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(1) 1 (1985); ע"פ 5972/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 16-12 והאסמכתאות שם (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 21.2.2008), להלן - עניין פלוני)" (ע"פ 3954/08 סלימאן אבו גודה נ' מדינת ישראל [6.4.09, להלן: "עניין אבו גודה"].)

לכלל האמור נקבעו מספר חריגים בחוק ובפסיקה- סעיף 163 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, המתיר לסתור טענותיו של נאשם בדבר אופיו הטוב; הכלל הפסיקתי המתיר להוכיח "עדות שיטה" המהווה ראיה נסיבתית להוכחת מעשה העבירה או "עדות בדבר מעשים דומים", המיועדת להוכיח מחשה פלילית להבדיל ממעשה אקראי; וכן מקום בו ההרשעה מהווה יסוד מיסודותיה של העבירה שבנדון.

חריג נוסף, והוא הרלבנטי לענייננו, נקבע בעניין אבו גודה הנ"ל. במסגרת פסק הדין באבו גודה מצא בית המשפט העליון להרחיב את החריגים המאפשרים לתביעה להתייחס לעברו של נאשם; וכך הדברים באו לידי ביטוי בחוות דעתה של כב' הש' (כתוארה דאז), חיות:

"כאשר נאשם בוחר בקו הגנה מסוים מן הראוי לאפשר לתביעה להגיש ראיות שיש בהן כדי לסתור את גרסתו, גם אם הדבר כרוך בחשיפת עברו הפלילי.

...

הצגתן של ראיות אלה לא נועדה להוכחת נטייתו הרעה של הנאשם ואף לא כהוכחה מסדר ראשון של יסודות העבירה, אלא כדי לשלול טענת הגנה שהעלה."

ובאופן ספציפי (שנדמה כי נכתב לענייננו ממש), בית המשפט העליון קבע בעניין אבו גודה, כי ניתן להציג דוחות תנועה קודמים של הנאשם לצורך הוכחת הזיקה בין הנאשם לבין הרכב בו עשה שימוש באירוע הנטען וזאת לאור הכחשתו את

הזיקה בינו לבין הרכב.

לאור האמור לעיל, בהתחשב בטענת ההגנה שהעלה הנאשם, קרי הכחשת קיומה של זיקה בינו לבין הרכב המצוין בכתב האישום, אני מאפשר למאשימה לתקן את כתב ולהוסיף לרשימת עדי התביעה עותק מתיק 2278-04-20.

יחד עם זאת, על מנת שלא לחשוף את עברו של הנאשם יתר על המידה, אני מתיר למאשימה להגיש רק מסמכים רלבנטיים להוכחת הזיקה, קרי כתב האישום בו הורשע הנאשם ופרוטוקול הכרעת הדין וגם בהם אני מורה למאשימה להשחיר/להסיר פרטים שאינם רלבנטיים להוכחת הזיקה האמורה ולמשל פרטי האשמה המיוחסת לנאשם בתיק הנ"ל וכן כל מה שמאוחר להכרעת הדין עצמה- קרי הטיעונים לעונש וגזר הדין עצמו שנדמה כי אין בהם רלבנטיות להוכחת הזיקה לרכב.

בנוסף, אם תרצה המאשימה להגיש את הדו"ח המקורי עצמו שנרשם לנאשם, כפי טענתה, עליה לנמק ולהסביר מדוע יש לעשות כן מעבר למסמכים האמורים שציינתי ולאיזה פרטים בדיוק ברצונה להפנות, ולשכנע מדוע אלה עומדים בתנאי החריג הנ"ל (מאליו ברור כי לנאשם שמורה הזכות לטעון בעניין זה).

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"א, 27 יולי 2021, בהעדר הצדדים.